

TOP 10
mai 2021

5+

6+

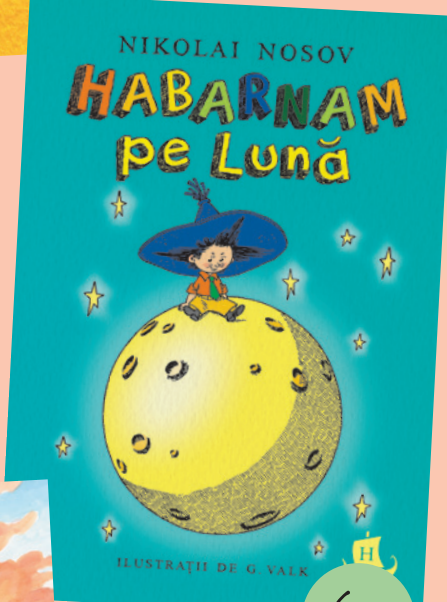
5+

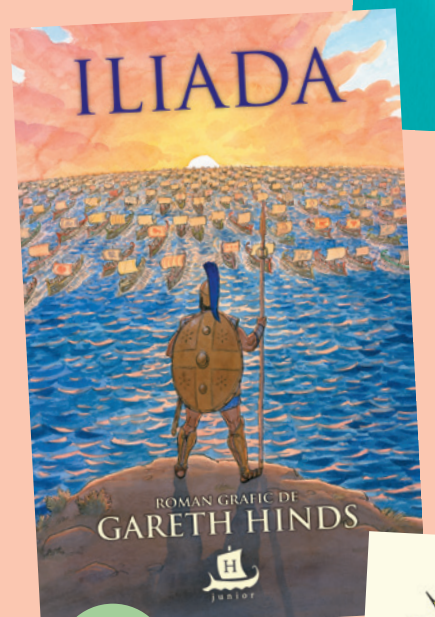
5+

6+

6+

12+

5+

8+

4+

EVENIMENT EDITORIAL

Prima adaptare în limba română pentru copii a *Divinei comedii*, capodopera lui Dante, publicată la Humanitas Junior.

În 2021, la împlinirea a 700 de ani de la moartea lui Dante, capodopera poetului florentin, povestită pentru copii de Corina Anton și minunat ilustrată de Mihail Coșulețu, le va aprinde curiozitatea și imaginația tinerilor cititori care îndrăznesc să pornească în această aventură fără egal care este descoperirea mării literaturi.

„Spre deosebire de foarte tânărul cititor italian, în a cărui țară există deja o tradiție a adaptărilor pentru copii, cel român nu a avut niciodată prilejul de a aborda opera lui Dante în felul acesta, printr-un ocean întors către Evul Mediu, într-o călătorie fabuloasă. De aceea, apariția povestite pentru copii este o noutate absolută, care trebuie salutăată cu mare fervoare, și un eveniment cu totul deosebit în peisajul editorial românesc, chiar în anul în care se împlinesc 700 de ani de la moartea lui Dante. Scrisă într-un stil cuceritor și plăcut, cu o profundă cunoaștere și înțelegere a originalului, și ilustrată cu mare talent, povestirea își călăuzește tânărul public către o capodoperă a mării literaturi universale.“

Bruno Mazzoni
Universitatea din Pisa

„Dante s-a născut în 1265 într-o regiune italiană numită Toscana, mai exact la Florența, o cetate prosperă și plină de viață care a rămas și astăzi unul din cele mai frumoase și mai vizitate orașe italiene. Familia sa, care făcea parte din mica nobilime, fusese îndeajuns de înstărită ca să-l trimită la școală, așa că Dante a fost unul dintre copiii suficient de norocoși ca să primească învățătură (șansă de care nu se bucura oricine pe atunci!). El a studiat cărțile pe care le putea citi odinioară un tânăr cultivat, care vorbeau despre alcătuirea universului, despre bine și rău,

despre Dumnezeu și despre om, dar s-a delectat și cu povești, legende și născociri de tot felul.

Ca oricare tânăr, și-a făcut prieteni cu care își petrecea timpul vorbind despre câte și mai câte, așa se face că a fost foarte apropiat de câțiva dintre poeții de pe vremea sa, care îi împărtășeau pasiunea pentru literatură. Încă de tânăr, Dante a început să scrie. A scris în latină câteva lucrări pe care le-ar fi putut citi doar învățații, nu numai din cauza limbii, ci și pentru că subiectele lor erau destul de complicate: despre demnitatea graiului florentin, despre întocmirea cosmosului, despre cea mai potrivită orânduire politică. Întrucât unii dintre prietenii săi scriau versuri în limba popularului, fiind el însuși convins că aceasta merită cultivată și prețuită, Dante le-a urmat exemplul și a început să scrie în graiul folosit la Florența. Pe când se afla în exil, gândindu-se la toate câte i se întâmplaseră, la viață și la rostul ei, Dante a început să scrie o carte extraordinară, în care să se regăsească toate cunoștințele pe care le avea o persoană cultivată de pe vremea sa, dar care să fie și despre viața omului în general: așadar, o carte al cărei subiect să-l intereseze pe fiecare și pe care să o poată înțelege oricine, nu doar un cărturar știutor de latină. Astfel s-a născut cea mai importantă operă a sa, un poem care numără 14.233 de versuri, intitulat *Divina comedie* și alcătuit din trei părți: *Infernul*, *Purgatoriul* și *Paradisul*. Această carte uriașă scrisă în limba locuitorilor Florenței cuprindea, de asemenea, cuvinte din toată Italia și nu numai, fie ele vorbe alese, de toate zilele sau chiar de batjocură. Datorită lui Dante, graiul florentin a dobândit faimă, a fost folosit și de alți scriitori din alte părți ale Italiei și astfel s-a născut limba italiană așa cum o cunoaștem noi astăzi.“

Corina Anton

Paradisul

„Iată-ne întovărășindu-l pe Dante în ultima parte a călătoriei sale. A explorat curajos măruntaiele Pământului; a escaladat cu avânt muntele cel uriaș; iar acum se pregătește să străbată cosmosul! Nu-i așa că e o călătorie uimitoare? Prin urmare, ca să aflăm cum arăta cosmosul în ochii unui om medieval, să-l citim mai departe pe Dante. În centrul universului – se credea pe vremea aceea – se afla Pământul, cu totul nemișcat și înbrăcat într-o uriașă sferă de foc. Iar în jurul său se roteau Luna, Mercur, Venus, Soarele, Marte, Jupiter și Saturn. În caz că nu știai, planetele își împrumută numele de la zeii romani: Mercur era zeul comerțului și mesagerul zeilor; Venus, zeița iubirii și a frumuseții; Marte, zeul cel aprig al războiului; Jupiter, mai-marele zeilor și cel mai maiestuos dintre ei; iar Saturn, un vechi zeu misterios și dus pe gânduri, care îi învățase pe oameni taina cultivării pământului. În rotația lor în jurul Pământului, toate aceste sfere cerești alcătuiau ceruri în care veneau după moarte sufletele fericitelor: așa se cheamă cei care în viață au făcut binele, fiind primiți

în Paradis. Apoi urma cerul stelelor fixe, unde nu mai exista niciun fel de mișcare cerească, iar după el, cerul Primului Mobil, care le pune pe toate în mișcare. Ultimul era Empireul, adică sălașul lui Dumnezeu. Așa este alcătuit ultimul spațiu al lumii de dincolo pe care îl va străbate Dante cu Beatrice alături, descoperindu-l pas după pas, uimit și fermecat. Sufletul poetului se umple de înălțare și de bucurie în fața minunăției universului, căci aici totul scânteiază într-o lumină curată, care sporește pe măsură ce pelerinul se apropie de Dumnezeu. Iar sferile cerești produc în rotirea lor domoală o muzică suavă, nemaiauzită de urechea omenească, secundată de cânturile îngerilor și ale fericitelor. Ce greu îi va fi, cu toată iscusința lui, să povestească toate aceste lucruri! Nefericirea și suferința cunoscute în viața petrecută pe Pământ l-au ajutat să zugrăvească Infernul și Purgatoriul; dar fericirea desăvârșită din Paradis cine a cunoscut-o oare vreodată? Să sperăm totuși că va reuși să istorisească măcar o parte din câte a aflat [...] Despărțindu-se de Cacciaguida, Dante urcă în cerul lui Jupiter, unde se găsesc sufletele regilor și împăraților care s-au pus în slujba dreptății. Spiritele acestora sunt dispuse pe cer în forma de acvilă cu aripile larg

desfăcute, simbolizând puterea imperială. Maiestuoasa pasăre grăiește într-un singur glas, deși e alcătuită din multe duhuri. Ele vorbesc cu mânie despre numeroșii conducători care, deși sunt creștini, au săvârșit crime și fapte îngrozitoare. Printre fericiți, Dante îl zărește, surprins, pe împăratul roman Traian (exact, pe acel Traian care l-a învins pe Decebal și a cucerit Dacia!). — Dar el ce caută aici printre voi? Că doar a fost păgân! strigă Dante. Eu, unul, chiar mă întrebam: dacă un om se naște într-o parte a lumii unde nu există nimeni care să-i vorbească despre Hristos, dar duce o viață cu totul fără pată, chiar nu are nicio șansă să ajungi în Paradis? Iar acum îl văd pe Traian printre voi! Îmi explicați și mie ce se întâmplă?

— În această privință puterea Domnului e mare, iar mintea omenească, în nevolnicia ei, nu poate să o înțeleagă, răspunde acvila. Se pot întâmpla lucruri extraordinare și tainice, pe care omul nu le cunoaște și nici nu le poate cuprinde. Este adevărat că împăratul Traian nu a fost botezat, dar a crezut în Hristos cu toată tăria. Știi cum de s-a întâmplat asta? Se pregătea să plece într-o expediție cu oastea sa. Tocmai încălecase, când o vădುವă sărmană, al cărei fiu fusese ucis, s-a apropiat de el și l-a implorat să-i facă dreptate. Traian, care era un om drept, a amânat expediția ca să-și facă datoria, așa cum trebuie să procedeze un adevărat conducător. Peste secole, papa Grigore s-a rugat pentru sufletul lui, care a revenit la viață pentru puțină vreme și, în acest scurt

răgaz, el a apucat să creadă în Hristos. Astfel, faptele lui bune l-au mântuit. Iată de ce îl vezi acum în Paradis, deși tu știai că e păgân și ca atare n-ar fi trebuit să fie aici. De aceea îți spun că omul nu poate desluși căile Domnului! Aceasta este o frumoasă legendă medievală despre împăratul Traian: el era o figură îndrăgită pentru spiritul său justițiar, iar cărturarii de pe vremea lui Dante nu se împăcau cu gândul că un om atât de virtuos și de integru ar putea ajunge în Infern doar pentru că nu a fost creștin. Ceea ce contează cu adevărat, vrea să spună Dante, este să te porți frumos cu oamenii și să faci fapte bune, indiferent cine ești și în ce epocă trăiești!“ (fragment)

„Cartea lui Dante a fost proiectată pentru a fi citită la niveluri diferite.”

Interviu cu CORINA ANTON

Cum ajunge un cadru universitar, care a semnat de-a lungul timpului studii, articole și traduceri importante, să povestească *Divina comedie* pentru copii? Proiectul de față s-a născut la inițiativa doamnei Lidia Bodea, directorul general Humanitas, care i l-a propus acum mai multă vreme doamnei profesor Smaranda Bratu Elian care, la rândul său, m-a întrebat dacă nu aș vrea să povestesc *Divina comedie* pentru copii cu prilejul împlinirii a 700 de ani de la moartea lui Dante. Am ezitat pe moment, pentru că nu mai scrisesem niciodată o astfel de carte, iar copiii sunt cititori foarte pretențioși! Însă mi-am dat seama că de ani de zile le explic studenților cum și de ce a scris poetul florentin această carte formidabilă. Aveam tot materialul în minte: nu trebuia decât să-l torn într-o formă accesibilă celor mici. Prin urmare, am acceptat chiar în aceeași zi și m-am apucat de treabă.

Ce presupune adaptarea unei opere majore ca să poată fi înțeleasă de copii? Am plecat de la ideea că atunci când adaptezi o capodoperă trebuie să-l respecti atât pe autor, cât și pe cititor. Desigur, când adaptezi simplifici, dar asta nu înseamnă că trebuie să te îndepărtezi de text, punând de la tine ceva ce nu este acolo sau schimbând intenția autorului. Un copil care va citi povestirea *Divinei comedii* va rămâne cu o impresie corectă cu privire la ceea ce este, în linii mari, acest poem. Va înțelege cine a fost Dante, cum arăta lumea în care a trăit el și de ce a scris această carte. Am explicat într-o manieră cât mai captivantă tot ce ar putea trezi nedumeriri unui mic cititor dintr-o epocă și dintr-o cultură atât de diferite de cele în care s-a născut *Divina comedie*.

Ce credeți că i-ar putea atrage pe copiii, și chiar pe adulții, din ziua de azi la o operă mai veche de 700 de ani? Ca orice mare scriitor, Dante reușește să ne vorbească indiferent cine suntem și de unde venim. Cartea lui a fost proiectată pentru

CORINA ANTON (n. 1980) predă literatură italiană medievală și renașcentistă la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine a Universității din București. A publicat articole și studii despre literatura Renașterii italiene și despre istoria italianisticii în România și a editat volume de acte ale unor conferințe. Este membră a Centrului de Studii Medievale al Universității din București și a Société Internationale Arthurienne. A publicat cărțile *Spațiul imaginar în poemele cavaleerești italiene. Analiză de caz: „Orlando furioso“* (Editura Universității din București, 2009) și *„Grandissima e smisurata paura“*. *Una proposta di lettura di novelle del Cinquecento* (Casa Cărții de Știință, 2021). Pentru colecția „Biblioteca italiană“ a Editurii Humanitas a tradus și a îngrijit volumele bilingve *Novella italiana dell’età barocca. Nuvela italiană din perioada barocului* (2010) și Francesco Guicciardini, *Ricordi. Dialogo del reggimento di Firenze/ Cugetări. Dialog despre guvernarea Florenței* (2017). În cadrul aceleiași colecții a tradus parțial și a editat *La novella italiana del Rinascimento. Nuvela italiană din Renaștere* (2007) și Leon Battista Alberti, *De familia. Despre familie* (2015). De asemenea, a alcătuit aparatul critic pentru Francesco Petrarca, *Canzoniere. Canțonierul* (2011) și Torquato Tasso, *Aminta* (2011). A tradus în limba română autori italieni contemporani precum Umberto Eco (2004), Giovanni Papini (2013), Dino Buzzati (2019), Alberto Moravia (2020). În italiană a tradus o selecție din scrierile lui N. Iorga (2015).

a fi citită la niveluri diferite, de la povestea care e fascinantă în sine până la semnificația ei profundă. Pentru copii, simpla idee de călătorie printr-o lume populată de spirite și de monștri, nivel după nivel, ca într-un joc video, este foarte atrăgătoare. Dar Dante este mai ales un autor care caută un răspuns la marile noastre întrebări: ce se întâmplă după moarte? Ce sunt binele și răul? Care e rostul nostru pe pământ? Aceasta este o treaptă de lectură care se adresează cititorului mai experimentat. În orice caz, speranța mea este că un copil care a citit *Divina comedie povestită pentru copii* va simți, la vârsta maturității, nevoia de a citi originalul.

Cum arată masa de lucru la care ați scris *Divina comedie povestită pentru copii*? Și ce presupune, de fapt, pentru dumneavoastră procesul de scriere a unei cărți? Când am pornit la drum cu această carte, mi-am dorit ca micul cititor să afle cât mai multe despre *Divina comedie*. Așa că am încercat să mă pun în pielea lui: oare ce mi s-ar părea mai interesant? Când ar trebui să dau fuga la părinți ca să le cer explicații? Prin urmare, am recitit *Divina comedie* și am ales episoadele cele mai pasionante, pe care le-am lămurit cum am putut mai bine. Pe birou am avut mereu o ediție a poemului, câteva traduceri în română, dicționare și istorii ale literaturii. Și-apoi fișe, creioane, pixuri, desene făcute de copiii mei, jucării, piese de

Lego... De obicei toate astea se adună și se tot adună, iar când nu mai am unde să-mi pun laptopul, le strâng și le pun la locul lor. Iar a doua zi o iau de la capăt.

Masa de lucru a Corinei Anton.

Și pentru că vorbim despre cărțile pentru copii, ce citea Corina Anton în copilărie? Copiii din generația mea au crescut cu *Habarnam*, *Doctorul Aumădoare*, *Felician cel Năzdrăvan*, motanul Arpagic, pinguinul Apolodor, cangurul Ilie și Amedeu, „cel mai cumsecade leu”. Îmi amintesc și acum unele poezii ale Danielei Crăsnaru („Cum se vede lumea, oare,/ din pătucul dumitale?”), iar 35 mai de Erich Kästner încă mă mai face să râd. Am citit și-am răscitit colecția de *Povești nemuritoare* și cele *1001 de nopți* istorisite de Eusebiu Camilar. Apoi am descoperit *Legende Olimpului*, o carte minunată care m-a condus, peste ani de zile, către marii scriitori clasici.

Câteva dintre titlurile care i-au încântat copilăria Corinei Anton.

Ilustrații de Raluca Burcă

Nici nu s-au întors bine de pe Volta, Planeta Becurilor, că Efrem, Alma și Becul sunt gata să plece într-o nouă aventură. Chiar și fără Titii, care preferă să rămână acasă și să se joace cu Lego. Lego mare pentru copii mici, fiindcă Lego mic e pentru copii mari. De data aceasta, eroii noștri nu se avântă în spațiu, ci înapoi pe firul istoriei, ca să găsească răspunsul la întrebarea „Cine i-a făcut pe primii oameni?” Astfel, după ce le spune povestea din Biblie cu Adam și Eva, Becul se preface într-o mașină a timpului și îi duce pe pe Efrem și Alma pe vremea Oamenilor de Neanderthal. Acolo, cei doi prieteni explorează o cavernă

Foto © Florin Costache

Raluca Burcă a ilustrat ambele volume din seria Prima aventură pentru copii ca tine.

întunecoasă, fac cunoștință cu o familie de neanderthalieni, admiră picturi rupestre și învață că noi, cei de astăzi, suntem legați de înaintașii noștri cu o mulțime de fire nevăzute. Voi știți cine sunt strămoșii voștri? Micii curioși vor găsi la sfârșitul cărții un dicționar de termeni științifici bine pus la punct, cu ajutorul căruia vor aprofunda noțiunile din carte.

„După o vreme, ceața încetă să mai pălăie. — Efrem! țipă Alma. Prin fața lor tocmai trecea un tigru uriaș, cu colți ca niște săbii. Dar tigrul dispăru imediat.

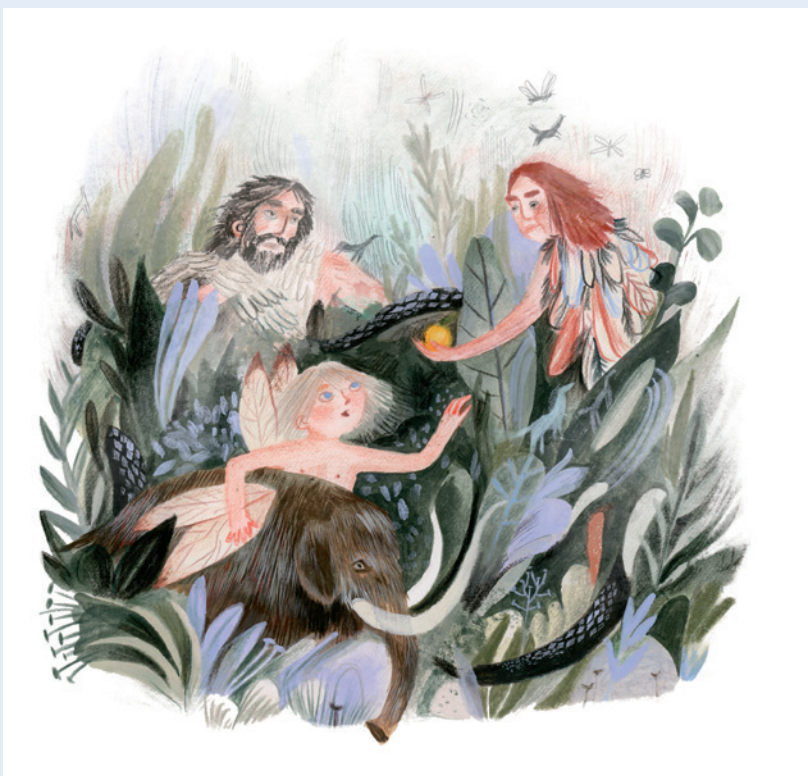
Apoi Becul se mai aprinse o dată foarte tare și păru că se oprește, deși până atunci nu se mișcase. Efrem și Alma deschiseră ușa carlingii și coborâră. Afară era beznă. — Unde suntem? întrebă Alma. — Stați puțin, răspuse Becul și scoase un zgomot de balon care se dezumflă, după care se preschimbă într-o lanternă mică și sări în pumnul lui Efrem. Acum aveau lumină și văzură că se aflau într-un fel de văgăună întunecată, cu pereți strămbi, plini de umflături. — Ce-i asta, o peșteră? întrebă Alma. — O cavernă, spuse Efrem. — În locul vostru, eu aș lăsa baltă sulitele alea, bombăni Becul din lanternă, unde se ghemuise. Oamenii de Neanderthal au unele mult mai mari. Cei doi aruncară cât colo sulita verde și sulita roșie și porniră cu băgare de seamă. Efrem lumina drumul cu lanternă, iar Alma îl urma strângând în brațe bebelușul. Peștera era strămbă, o cotea în toate direcțiile. La una dintre cotituri, Alma și Efrem auziră niște voci groase, care vorbeau într-o limbă de neînțeles. Poate nici nu era vreo limbă. Apoi, coridorul prin care mergeau se lărgi și pe un perete apărură niște umbre mari, cam de cinci ori cât mama sau tata. — Hiii! Oameni de Neanderthal! spuse Alma. Așa de mari sunt? — Sunt umbre. Umbrele sunt mari, ei nu, răspuse Becul. Au făcut un foc și stau între el și peretele din fața noastră. Erau patru umbre foarte mari și una mult

mai mică, dar tot mare – cam cât mama sau tata. Toate făceau un fel de dans în timp ce scandau: Uga, uga, uga, uga!
— Mi e cam frică de ei, șopti Efrem.
— Și mie, adăugă Alma.

Oamenii de Neanderthal își vedeau liniștiți de dansul lor și de *uga, uga*. Păreau că se distrează foarte bine. Cei patru oameni mari

de Neanderthal erau doi bărbați și două femei.
— Sunt două mame, doi tați și un copil. Oamenii de Neanderthal aveau câte patru părinți? întrebă Efrem.
— Nu, șopti Becul, amuzat. Numai doi dintre oamenii mari sunt părinții băiețelului. Adevărul e că Oamenii de Neanderthal aveau

mai puțini copii ca oamenii de acum. Țsta e unul din motivele pentru care se crede că au dispărut, că nu prea făceau copii. Hai să ne apropiem, să vedem ce se întâmplă, aveți curaj?
— ...Daaa, șopti Efrem și o luă de mână pe Alma.“ (fragment)

Alma și Efrem, cei doi copii care au dat numele personajelor din carte.

Datorită felului în care s-a născut această poveste, două dintre cele patru personaje principale au corespondent în realitate: Alma este fetița Amaliei Enache, de la Știrile PRO TV; Efrem e băiatul Anei-Maria Caia, jurnalist, producător și personalitate media care a preluat de curând comunicarea comisarului nostru european, la Bruxelles, și – previzibil – al autorului. Alma și Efrem s-au împrietenit și au devenit nedespărțiți în Cișmigiu, începând de prin 2017. Din 2020, suspină din cauza depărtării (acum Efrem locuiește la Bruxelles) și a izolării care nu îi lasă să se vadă.

În aceeași serie

librăriile HUMANITAS

Promotie 1 -30 iunie

2+1 cadou*

la toate cărțile Humanitas Junior

junior

*cartea oferită CADOU este cartea cu prețul cel mai mic. Oferta valabilă în limita stocului disponibil

POWERED BY BABARNAH

Cărți de citit și iubit

Swimmy
Leo Lionni

Traducere de Liana Alexandru

4+

Swimmy, peștișorul simpatic și curajos, care trăiește în adâncul mării printre corali frumos colorați și a făcut deja prieteni printre copii. Am găsit pe Facebook cele mai frumoase colaje și desene făcute de aceștia, și îi mulțumim doamnei Adina Banaș că l-a postat.

„Diferit de familia sa, un peștișor înfruntă singur marea, descoperind felul unic în care îi poate ajuta pe ceilalți să se bucure de frumusețile lumii.“

Liana Alexandru

ÎN CURÂND

7 povești pentru 7 zile cu Gașca Zurli

MIRELA RETEGAN
MAYA SORIAN
7 povești
pentru 7 zile cu
Gașca Zurli
ILUSTRATII DE PAULA STANCIU

4+

Ilustrații de Paula Stanciu

7 povești, câte una pentru fiecare zi a săptămânii, despre importanța prieteniei și a muncii în echipă, despre valoarea onestității și a generozității și despre depășirea obstacolelor și găsirea curajului chiar și atunci când te aștepti mai puțin. Protagonistii sunt nimeni alții decât membrii Găștii Zurli care, iubitori de năzbătii cum îi știm, intră într-o mulțime de încurcături, una mai amuzantă ca alta. Noroc că sunt prieteni buni și că se pricep ca nimeni alții să se ajute la greu și să tragă învățăminte la capătul fiecărei peripeții!

Mirela Retegan este creatoarea fenomenului Zurli. Este scriitoare, om de radio, antreprenoare, jurnalistă cu peste 20 de ani de experiență și Antrenorul Părinților din România. Este autoarea celor mai iubite cântece pentru copii ale momentului și a unora dintre cele mai îndrăgite povești pentru cei mici, personajele sale fiind modele pentru milioane de copii, iar jocurile și jucăriile create de ea epuizându-se într-o clipită. Are o supercomunitate pe care a câștigat-o prin articole de mare succes pe blogul personal și în revistele *Tango*, *Avantaje*, *Mami* și *Parents*. A creat Jocuri de jucat în trafic (CD educativ în două volume) și a scris cărțile *Mami, tati, joacă-te cu mine*, *Pledoarie pentru mami și tati* și *Astăzi este despre astăzi*, care se bucură de recorduri de vânzări. Mirela Retegan este speaker la evenimente dedicate părinților, susține conferințe și sprijină cauze sociale și umanitare care au în prim-plan copiii. De ani buni, produce spectacole și face săli pline atât în România, cât și în străinătate, iar copiii și părinții o cunosc drept Tanti Prezentatoarea, inima Găștii Zurli.

Maya Sorian are 20 de ani, este fiica Mirelei Retegan și a învățat de mică faptul că există povești pentru sufletul fiecărui copil. A crescut odată cu lumea Zurli, a contribuit la crearea multor personaje, inspirând totodată multe dintre temele abordate în cântece și spectacole. Nu-i de mirare că a devenit astfel cel mai bun cunoscător al acestui univers colorat și că cea mai mare dorință a ei este să ducă mai departe povestea Zurli. În prezent, Maya este studentă la Comunicare și Media la Goldsmith, University of London, și lucrează ca manager de proiect pentru Aplicația Zurli.

Precomandă cartea cu autograful autoarelor

Livrare din 1 iulie

Preț 32 lei

Carte recomandată de europa

LIBHUMANITAS
cărțile bune îți dau idei

Mirela Retegan

Maya Sorian

ÎN CURÂND

Sora lui Sherlock Holmes dezleagă un nou mister!

Cazul marchizului dispărut, primul volum al seriei *Enigmele Enolei Holmes*, a fost nominalizat la prestigiosul Edgar Award, tradus în peste 35 de limbi și ecranizat de Netflix în toamna anului trecut. Se pare că nu mai e mult și actorii Millie Bobby Brown și Henry Cavill vor începe filmările pentru următorul film al francizei. E deci momentul potrivit ca la Humanitas Junior să apară *Cazul doamnei stângace*, volumul al doilea al seriei de la care pornește filmul și care urmărește noile aventuri ale protagonistei!

De-abia a rezolvat Cazul marchizului dispărut, că Enola e nevoită să fugă din nou: pe urmele sale e nimeni altcineva decât cel mai faimos detectiv din lume, fratele ei, Sherlock. Dar, în vreme ce se ascunde sub haine și nume de împrumut în Londra cea plină de secrete, Enola se implică în cazul dispariției lui Lady Cecily, o fată de familie bună care duce o viață dublă. De unde să înceapă? Tânăra n-a lăsat în urmă alte indicii decât niște planșe în cărbune, desenate cu mâna stângă. Enola știe că timpul nu-i de partea ei și, pe deasupra, riscă să dezvăluie mai multe despre sine însăși decât ar trebui.

„O femeie în vârstă, cu o bluză și o fustă decente, mi-a deschis, părând surprinsă, dar nu îngrozită, să mă vadă plângând la ușa. — Domnul... domnul Sherlock Holmes e acasă? am întrebat eu printre sughituri. Uitasem să vorbesc cu un accent („domnu’ Sherlock”) potrivit înfățișării mele, dar din cauza lacrimilor poate că nu își dăduse seama. — Îmi pare rău, draga mea, tocmai a plecat. Înelindu-se cu un șal ca să vorbească cu mine, grizonanta doamnă Hudson s-a arătat a fi un suflet blând. Firește, o cunoșteam pe proprietăreașă din scrierile doctorului Watson, dar mi-am amintit să nu-i spun pe nume. M-am tânguit: — Dar... dar trebuie să-i vorbesc în seara asta! — Nu știu când se întoarce, domnișoară. — Nu... nu-mi pasă. Am... am dat de un așa mare necaz... Îl aștept. — Dar s-ar putea să dureze ore întregi. Tremurând în ciuda șalului, se retrase câțiva pași în casă, pregătindu-se să închidă ușa. — Mai bine v-ați întoarce mai târziu. — Îl aștept. Scâncind, m-am trântit pe treptele înghețate. — Vai, draga mea, nu poți să-l aștepți acolo! O să îngheți! Vino înăuntru! Așa cum sperasem, m-a condus la etaj, în sufrageria fratelui meu. — Dumnezeu, am șoptit fără să-mi dau seama, surprinsă de o asemenea dezordine. Nu mă mai aventurasem în apartamentul unui burlac. Știam, desigur, din scrierile doctorului Watson că avea tutun (îndesat într-un papuc persan, închipuiți-vă!) și o vioară (instrumentul și arcușul erau lăsate neglijent pe un scaun), scrisori ținute cu un briceag pe șemineu, găuri de gloanțe în perete și așa mai departe. Dar nu eram pregătită pentru ce lipsea. Nicio floare. Nicio

Va reuși să-și păstreze secretul identității și s-o găsească pe Lady Cecily, sau va pierde pentru totdeauna cel mai important lucru din lume, propria libertate?

„O fată puternică, inteligentă și capabilă... eroina seriei «Enigmele Enolei Holmes» le transmite un mesaj important copiilor și adolescenților din întreaga lume, și anume că pot face orice își propun, dacă își doresc cu adevărat.“

Millie Bobby Brown

Traducere de Maria Rizoiu

Traducere de Ianina Marinescu

pernă dantelată. Nicio cuvertură cu volane pe fotolii. Se pare că a fi bărbat însemna să n-ai capacitatea de a fi femeie. Doamna Hudson scoase un sunet dezaprobator la vederea cărților și a hârtiilor aruncate peste tot. — Domnul Holmes e ordonat în privința îmbrăcămintii și a obiceiurilor personale, dar nu și când vine vorba de casa în care locuiește, l-a scuzat ea. E un gentleman adevărat. Orice problemă ați avea, va face tot posibilul să vă ajute, domnișoară, și să nu vă faceți griji în privința banilor. Cuvintele ei mi-au stârnit un nou val de lacrimi, fiindcă, în ciuda înșelătoriei, voiam să cred tot binele despre fratele meu. — Să vă iau haina, domnișoară? A început să mi-o ridice de pe umeri. — Nu! Am strâns repede impermeabila în jurul meu, fiindcă ascundea rochia mult prea modernă a lui Ivy Meshle. — Nu, am adăugat eu, vă mulțumesc. Mi-e frig. — Atunci, luați loc, domnișoară. Amabila femeie a luat ziaarele de pe un fotoliu de lângă șemineu ca să-mi facă loc. — Vă aduc niște ceai.

Apoi s-a grăbit să plece. Imediat ce-a închis ușa în urma ei, am țâșnit în picioare și m-am dus tiptil la biroul fratelui meu, încercând cu nerăbdare să alung lacrimile din ochi. Prin ceață, am răsfoit un teanc de hârtii și, negăsind ce căutam, le-am dat la o parte. Pe biroul astfel golit, am văzut doar obișnuita lampă și instrumentele de scris. Obiectul căutat putea fi oriunde în cameră, firește, dar simțeam că fratele meu, deși își aruncase vioara pe un scaun, ar fi avut mare grijă de un indiciu important. Am încercat sertarul biroului. Încuiat. Vărând mâna sub impermeabilă, mi-am scos broșa, adică pumnalul, am băgat lama subțire ca un stilet în gaura cheii și am început să forțez mecanismul. Recunosc că nu eram chiar lipsită de experiență în privința acestei îndeletniciri. Orice copil descurcăreț crescut printre cămări și zaharnițe bine închise învață să spargă încuietori. Cu un zgomot scurt, aceasta cedă. Am pus la loc pumnalul sub formă de broșă, am deschis sertarul biroului. Mă așteptam să văd penițe de stilou, sugativă, o riglă de lemn, lucruri de felul acesta. Nicidecum lucruri precum cele care pe care mi-au poposit privirile.“ (fragment)

Bine-cunoscuta autoare americană Nancy Springer a scris peste 40 de romane pentru adolescenți și adulți pentru care a primit numeroase premii. Dragostea ei pentru literatură vine din copilărie, când printre altele a citit cu nesaț operele complete ale lui Sir Arthur Conan Doyle. Așa se face că, ajungând scriitoare, a îmbinat pasiunea pentru mister cu dorința de a crea un personaj feminin puternic, independent, care să le învețe pe tinerele cititoare să gândească cu mintea lor, să fie stăpânele propriului destin și să-și aleagă singure drumul în viață. Astfel s-a născut Enola Holmes, sora cu mult mai tânără a celebrului Sherlock.

HUMANITAS JUNIOR PE INSTAGRAM

ALEGEREA LUI MIHNEA

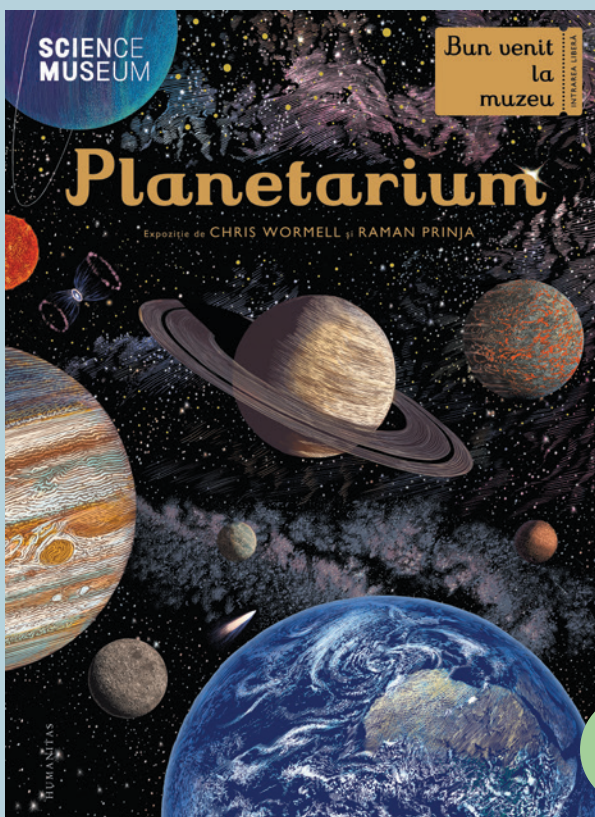
„O mare de basme, pilde și istorioare, unele chiar amuzante. La început limbajul s-ar putea să vi se pară complicat, dar pe parcurs vă veți da seama că acesta face parte din farmecul basmelor orientale.“

10+

RECOMANDĂRILE PROFESORILOR

Cartea de știință cu Doru Căstăian

9+

Traducere de Ianina Marinescu

„*Planetarium* nu este doar o carte, este un întreg muzeu de știință. O combinație cât se poate de plăcută de informație utilă, interesantă, chiar fascinantă, și de imagini, ilustrații de cea mai bună calitate.“ —**Doru Căstăian**

Cartea de istorie cu Marcel Bartic

10+

Traducere de Cornelia Dumitru

„Un excelent instrument pentru elevii de gimnaziu și mai ales pentru cei de liceu, care vor să aprofundeze istoria universală.“

Marcel Bartic

CĂRȚI PENTRU PĂRINȚI

Traducere de George Chiriță

Apel către părinții stresați: relaxați-vă și imaginați-vă un loc în care copiii se joacă nesupravegheați, nu fac teme, au puține „activități“ programate și sunt cei mai fericiți din lume. Nu e un tărâm fantastic, ci Olanda!

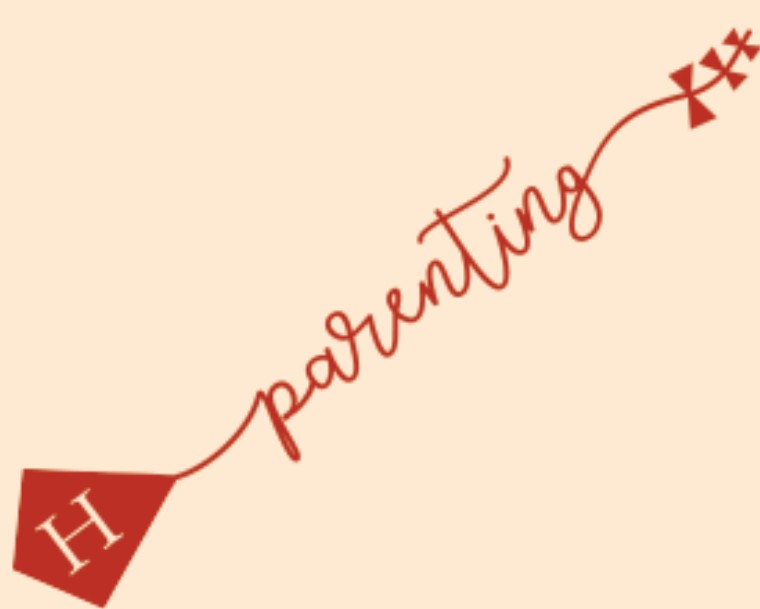
Rina Mae Acosta și Michele Hutchison, două mame care trăiesc în Olanda, ne arată de ce copiii din această țară sunt atât de fericiți și de bine adaptați. Prin raportare la propria experiență, la discuții cu alți părinți și la cercetările recente, autoarele explică felul în care sistemul de învățământ olandez, orele reduse de muncă, masa în familie, libertatea la locul de joacă, mersul pe bicicletă și independența precoce reprezintă un mediu propice pentru formarea unor viitori adulți responsabili și integrați social.

De ce: • Bebelușii olandezi par atât de mulțumiți și dorm atât de liniștiți? • Părinții olandezi își lasă copiii să se joace singuri afară? • Olandezii le permit copiilor să meargă cu bicicleta la școală? • Adolescenții olandezi nu sunt rebeli? • Copiii olandezi sunt considerați cei mai fericiți din lume?

„O lectură obligatorie pentru toți părinții care vor să adopte un stil de parenting mai relaxat și să creeze un mediu mai puțin stresant pentru copiii lor.“ —*Library Journal*

Traducere de Ioana-Raluca Flangea

Editor coordonator: Iustina Croitoru (iustina.croitoru@humanitas.ro),

PR Executive Humanitas: Alice Ene (alice.ene@humanitas.ro),

Director de creație: Mihail Coșulețu (mihail.cosuletu@humanitas.ro),

DTP: Jora Grecea (jora.grecea@humanitas.ro)

Coordonator vânzări: Loredana Brașoveanu (loredana.brasoveanu@humanitas.ro)

www.humanitasjunior.ro / libhumanitas.ro